"DANSKEREN"
— is —
THE ONLY SEMI-WEEKLY
DANISH NEWSPAPER
published in U. S. A.
It is owned by
"The United Danish Evang. Luth. Church"
and published by
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Neb. State Hist. Soc.

Danskeren

"DANSKEREN"
er det eneste danske Blad i Amerika, der udgaar
TO GANGE OM UGEN
udgivet af
Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.
Prøvenummer sendes frit paa Forlangende

Nr. 70. | Blair, Nebr., Tirsdag den 3. September 1912 | 21. Aarg.

Dr. Egan om St. Thomas Projectet.

Interessante Udtalelser af U. S. Gesandt.

Den amerikanske Minister, Dr. Maurice Egan er af „Natt." bleven anmodet om at udtale sig om Amerikanernes Syn paa det planlagte store St. Thomas Projekt. Dr. Egan svarede, at han med Glæde imødekom denne Anmodning, og Ministeren udtalte sig derefter saaledes om Sagen:

Det er med den største Tilfredshed, at de Forenede Stater har erfaret, at Danmark nu vil gøre Alvor af at søge at genrejse sine vestindiske Besiddelser. Det kan ikke nægtes, at vi i Amerika med Beklagelse har set de dansk-vestindiske Øer henligge saa at sige i økonomisk Hjælpeløshed. Ganske vist har Danske i de senere Aar paa anerkendelsesværdig Maade søgt at fremme Øernes Agerbrug, navnlig ved Bomuldsdyrkning; det er naturligt for et saa vidt fremskredent agerdyrkende Land som Danmark først og fremmest at henvende Opmærksomheden paa Koloniernes Landbrugsmuligheder. Men ad den Vej naaes Maalet ikke paa de vestindiske Øer. Skal de føres frem til det, de virkelig kan og vil betyde for Danmark, saa maa det blive ad industriel og kommerciel Vej.

Derfor har jeg med Glæde fulgt Planen om den nye store St. Thomas Havn. De patriotiske Mænd, som staar bagved dette Foretagende, som har undfanget Ideen og skal føre den ud i Livet, dem skylder den danske Nation Tak, ikke alene fordi de vil give et afgørende Stød til Dansk-Vestindiens Ophjælp, men fordi de med dette storstilede Projekt har vist Vejen fremad ogsaa for det danske Moderland: Industriens Vej! Danmark har naaet Verdens højeste Anerkendelse for sit Landbrug, de Danske var de første, som forstod den Kunst at drive Agerdyrkning og Kvægavl videnskabeligt, de blev Jordens Læremestre i denne Kunst. Længe har Danmark nu hvilet paa de Laurbær, som det med Rette har høstet for sit Landbrug. Det har i denne Tid udviklet sit humanitære System til et Mønster, og dets folkelige Kultur overgaas af ingen anden Nation. I Sandhed: det er min Overbevisning, at det danske Folk er det mest civiliserede i Verden.

Men det er farligt at hvile paa vundne Laurbær. Er en Bane ført til Ende, maa der brydes nye, hvis Landets økonomiske Udvikling ikke skal staa i Stampe. Den nye Bane for Danmark vil blive Industrien. Jeg betragter den industrielle Verdenserobring, som Motorskibet er, som et lysende Varsel om, og jeg vil se paa St. Thomas Projekts Virkeliggørelse som et Udtryk for Nationens Forstaaelse af, hvor Danmarks Fremtid ligger.

Saa stor Betydning tillægger jeg St. Thomas-Planen, og jeg tror ikke, det er for meget sagt. Det er utvivlsomt, at der efter Panamakanalens Aabning vil blive betydelige kommercielle og industrielle Chancer paa de dansk-vestindiske Øer og naturligvis specielt paa St. Thomas med dens særligt gode Beliggenhed, lige i Trafiklinien og med dens ypperlige Havnebetingelser.

Ganske vist anlægger Amerikanerne selv store Havne og Dokker ved Panamakanalen, men Afstanden til St. Thomas er stor nok til, at der ogsaa vil blive Plads for Dokanlæg, Kulstation og Proviantdepoter der, og vi Amerikanere vil med Glæde og Tilfredshed se Danskerne udnytte disse Chancer gennem et omfattende nationalt Genrejsningsarbejde i Dansk-Vestindien. Det glæder de Forenede Stater, at Danmark nu vækker sine transatlantiske Besiddelser af deres lange Søvn. Det vil i høj Grad tilfredsstille os, om Danmark kan skabe gode økonomiske Vilkaar for disse Øers Befolkning og derved sikre den rolige Udvikling paa Øerne. Og fra Amerika vil et dansk Nationalforetagende som dette kun mødes med Sympathi og Tillid og de bedste Ønsker om Held. Der er i Amerika en saa stor Interesse for Danmark, at enhver ny Indsats fra dette Land i Kampen for Tilværelsen vil blive hilst med udelt Tilfredshed. Netop som en Nationalsag for Danmark vil St. Thomas-Projektet paa Forhaand være sikker paa de Forenede Staters Velvillie og Støtte.

Jeg vil gerne slutte med at udtale det Haab, at det danske Folk vil forstaa den Betydning, der ligger i, at denne store Sag føres igennem som en Nationalsag. Det synes for mig, som om den ligefrem betyder en Rejsning for den hele Nation, det nye Gennembrud, som skal føre Danmark frem til ny Anseelse og ny Vinding. Jeg har lært at holde saa meget af det danske Folk, jeg værdsætter det saa højt, at jeg maa have Lov til at føle lide sammen med dette Folk og give mine Følelser Udtryk, og jeg siger da: Lad St. Thomas-Projektet blive den danske Nations første større Skridt paa dens Fremtidsbane.

Er imod „Recall".

American Bar Asfociation udtaler sig.

„American Bar Asfociation" har i sidste Uge holdt Konvention i Milwaukee, Wis., og Asfociation har bl. a. behandlet Spørgsmaalet om „Recall". En Komite af 54 Medlemmer, repræsenterende enhver Stat i Unionen, har haft Spørgsmaalet under Overvejelse og forelagt Konventeinen en Rapport, som denne har tilstemt. Rapporten udtaler sig i værdige Ord, men bestemt imod Recall af Dommere og Domstolskendelser som farligt for Republikken. Det hedder bl. a. i Rapporten:

„Vi tillader os at oplyse, at Bar Asfociationerne i mange Stater har udtalt sig, og at deres Udtalelse gaar imod Recall af Dommere. Vi erkender, at der er Mangler ved vore Domstole, som der er Mangler ved alle Regeringens Grene, fordi alt menneskeligt nu engang er skrøbeligt. Disse Mangler, der skulde rettes paa bestaar for det meste i, at Behandlingen af Sagerne ved de føderale Retter og i mange Statsretter bliver for lang og for kostbar. Det er alle Juristers Pligt at bruge hele deres Indflydelse for at faa disse Mangler rettet.

Dommerne ved Landets Højesteret har sat sig i Bevægelse for at faa forandret Rettergangsmaaden ved de føderale Retter og har i den Anledning anmodet Landets Jurister om at udtale sig om Sagen. Uden Undtagelse har Bar Asficiationernes Komiteer over hele Landet anbefalet en simplere Rettergang, for at Behandlingen af Sagerne kan blive kortere og billigere.

Vi fastholder, at Recall af Dommere vil føre til, at dygtige, karakterfaste og pligtelskende Jurister vil afholde sig fra at søge Dommerembeder, hvilket vilde være til stor Skade for et konstitutionelt Demokrati. Skal vi beholde den Regerings form, som har vundet Bifald hos de største Statsmænd i vor Tid, har staaet sin Prøve i over 100 Aar og har overlevet en Borgerkrigs Farer, eller skal vi gaa tilbage til de rene, uindskrænkede Demokratier, som har været prøvet til forskellige Tider i Verdens Historie og endt enten med Anarki eller med Despotisme?

At anvende Recall paa almindelige Embedsmænd kan være en Hensigtsmæssighedssag; det er ikke fundamentalt galt. At anvende Recall paa Dommere er en Krænkelse af Regeringsprincipper, som lang Erfaring har vist at være vise. Baade Statsdommere og føderale Dommere kan sættes under Rigsrettiltale, og i flere Stater har Legislaturen Ret til at fjerne en Dommer. Hvis Retten til at sætte en Dommer under Tiltale for Rigsretten ikke er nok, kan det lade sig gøre at finde en Maade, hvorpaa en Dommer kan fjernes for Opførsel, der er uværdig for en Mand i hans Stilling. Men nogen maa anklage ham, og han maa have Anledning til at forsvare sig. Paa den Maade kan Domstolenes Uafhængighed opretholdes, og en Dommer fjernes fra sit Embede for Udygtighed eller for Opførsel, der staar i Strid med hans Stilling."

Rapporten oplyser, at ved Siden af California og Oregon, hvor Recall for Dommere er Lov, ikke er andre Stater end Arizona, Colorado, Nevada og North Dakota, der har gjort Skridt til at faa en saadan Lov.

— — —

Vi skal ikke gøre os kloge over et saa vanskeligt Spørgsmaal, men blot bemærke 1) at Komiteen selv indrømmer Mangler, der bør rettes paa, 2) at Sandheden visselig ikke altid findes hos Majoriteten og 3) at Spørgsmaalet egentlig i sidste Instans er: Hvorved sikres Sandhed og Ret bedst, enten ved en vis Klasses (kan gerne sige sagkyndiges) Afgørelse eller ved Vælgernes Stemmer? Mon ikke det forholder sig saaledes, at Folket er blevet træt af vor Retsprocedur, og derfor fordrer man Recall? Giv os en hurtigere og sikrere Retbehandling, saa falder Fordringen om Recall rimeligvis af sig selv.

Pakkeposten skal begynde først i 1913.

Washington, 29. Aug. — Generalpostmester Hitchcock kundgjorde i Aften, at Postdepartementet den 1. Jan. 1913 vilde være færdigt til at sætte det nylig autoricerede Pakkepost-System i Virksomhed.

Post-Ekspres Forretningen, der maa organiseres i de næste fire Maaneder, vil strække sig over mere end 1,000,000 Mil af Landpost-Veje og „star routes" og vil omfatte de forskellige Slags Pakker, som nu haandteres af private Ekspresselskaber.

Detaillerne i Pakkepost-Systemet vil blive udarbejdet af en Række Komiteer, sammensatte af Funktionærer og Fagmænd i Departementet under Mr. Hitchcocks personlige Anvisning.

„Først af alt", sagde Mr. Hitchcock i Aften," skal der udfærdiges en Klassifikation af de Artikler, som kan modtages til Forsendelse gennem Pakkeposten. Loven tillader saa godt som alle Slags Handelsvarer, der kan befordres sikkert, deriblandt Farm- og Haveprodukter saa vel som Fabriksvarer, forudsat at saadanne Artikler ikke vejer mere end 11 Pund og ikke maaler mere end 72 Tommer i Længde og Omfang tilsammen. Posttjenesten er ikke for Tiden udrustet til at befordre slige Sager; og derfor maa der sørges for ny Ekvipering. Det er sandsynligt, at man kommer til i stor Udstrækning at benytte Pakkekurve, som man i Udlandet benytter til Befordring af Pakker i Posten".

Andre Problemer er Trykning af nye Postmærker og en Plan for at kunne identificere tabte eller beskadigede Artikler.

General Booths Begravelse.

London, 29. Aug. — Sørgegudstjenesten for General Booth holdtes i Aftes i Olympia Hall. I Overensstemmelse med Hærens Traditioner var Gudstjenesten uden Pragt og Tegn paa Sorg, men meget højtidelig. Omkring 34,000 Mennesker deltog i Gudstjenesten, og næsten Halvdelen af disse var iført Hærens Uniform.

Den simple Forrestiste, i hvilken Generalens jordiske Levninger hvilede, var anbragt paa en høj, hvid Katafalk foran den store Platform i Enden af Hallen, hvorpaa 40 af Hærens højeste Officerer og 40 Musikkorps sad. Over Ligkisten var anbragt Hærens karmosinrøde Flag, som Generalen havde plantet paa Golgata. Bag ved Kisten var der en Stabel af Blomster, der var bleven sendt af fyrstelige Personer og Foreninger. Foran Platformen var der anbragt forskellige Nationers Flag, hvor Generalen havde kæmpet for Guds Rige, tilligemed Bannere fra Hærens ældre Divisioner.

Paa de forreste Stolerader foran Kisten sad Repræsentanter for forskellige Organisationer og andre fremragende Personer — Kongens Staldmester, flere Borgmestre i Embedsdragt, en Delegation fra Fondsbørsen, Præster fra alle protestantiske Samfund og jødiske Rabbinere.

Det mærkeligste ved denne Sørge-Gudstjeneste var dog, at den gik over til at blive et vældigt Bønne- og Vækkelsesmøde. Man sang bl. a. Hærens bekendte Vækkelsessang „The better World" og „Pass me not o gentle Savior". General Bramwell Booth gik frem og tilbage paa Platformen og svingede med Armene, medens han ledede Sangen. — Syndere og frafaldne opfordredes til at komme til Bodsbænken og bekende deres Synder. Mange fulgte Opfordringen og kom og knælede.— Efter Vækkelsesmødet reste Hærens Soldater i Forsamlingen sig og lovede at være trofaste Soldater i Herrens Tjeneste.

Under 1. Sept. meldes fra New York, at der den Dag (Lørdag) holdtes Sørgegudstjenester til Minde om Booth paa 900 af Hærens Stationer i dette Land og i det hele taget i 9,000 „Army Posts" Verden over, og Dagen fejredes ikke alene som Mindedeag om den hjemgangne General, men tillige som en Dag til fornyet Helligelse for Hærens Arbejdere til trofast Tjeneste.

Følge af Skybrud.

Green Bay, Wis., 1. Sept. — 6 Menneiker dræbtes, 2 kom alvorlig til Skade og 21 kom mindre alvorligt til Skade i Dag, da et Passagertog paa Lake Shore Afdelingen af Chicago & Northwestern Banen afsporedes to Mil Syd for Lyndhurst, Wis., som Følge af, at et Skybrud havde underhulet Sporet.

Toget løb med 30 Mils Fart i Timen, og Lokomotivet, Post- og Baggagevognen tillige med to Passagervogne løb af Sporet.

De to haardt saarede bragtes til Hospital i Green Bay, de let saarede blev forbundne i Lyndhurst og fortsatte saa deres Rejse til Chicago, hvor Toget skulde have naaet til i Morges Kl. 9.

I Vesterbotten i Sverrig er der udbrudt en Epidemi af hidtil ukendt Art, der dræber Rensdyr i Hundredevis.

Jorden rundt.

Bilbao, Storulykke. 15. August. I Gaar rasede her en voldsom Storm. 14 Fiskebarter har lidt Skibbrud, hvorved 119 Personer er omkomne.

•

Volapyks Opfinder død. Konstantinopel, 16. August. Prælaten Marlin Schleyer, Opfinderen af Volapyk, (Forsøget paa et Verdensprog) er i Dag død, 81 Aar gammel.

•

I Forskudsforeningen i Habsheim ved Frankfurt er der opdaget et Underslæb paa 250,000 Mk. Tre Bestyrelsesmedlemmer er arresteret.

•

Paa hele Jorden findes nu mere end en Mill. Kilometer Jernbane. Samlede man dem om Ækvator, vilde man der have en Banelinie med 25 Spor Jorden rundt.

•

20 Milliarder Gæld. Det tyske Riges og de tyske Forbundsstaters Gæld beløber sig til 20 Milliarder. Gælden er i de sidste 8 Aar vokset med 5,804 Millioner.

•

Forleden Nat brød Tyve gennem Loftet ind i en Guldsmedeforretning i Berlin. De havde pakket Smykker til en Værdi af 30,000 Mark ind i en Sæk, men maatte saa flygte og lade Sækken i Stikken.

•

Udviste Redaktører. To ungtyrkiske Redaktører, der var flygtede fra Konstantinopel til Athen, er bleven udvist fra Grækenland. Som Grund til Udvisningen anføres, at de to Redaktører agtede at udgive et ungtyrkisk Blad i den græske Hovedstad.

•

Fra Persien. Fra Teheran telegraferes til „Times", at den persiske Regering har erklæret sig villig til at give Rusland den af dette Land ønskede Koncession paa Anlæg af en Bane fra Tæbris til Urmia-Søen. Ifølge Forfatningen skal Parlamentet imidlertid ogsaa give sin Tilladelse til det projekterede Anlæg.

•

Spioner i Tyskland. I Karlsruhe er to gifte Daglejere paa 30 og 40 Aar, af hvilke den ene har tjent i den franske Fremmedlegion, bleven arresteret som mistænkte for Spioneri: De havde i Værtshuse søgt Bekendtskab med Underofficerer og søgt at formaa dem til at røbe Vaabendele og Ammunitionsdele, som skal holdes hemmelige.

•

Oprørsbevægelsen i Portugal. Bladet „Agence Fournier" i Pairs melder fra Lissabon: Der opdages stadig nye monarkistiske Sammensværgelser. Mange Steder kan Fængslerne ikke længere rumme de arresterede sammensvorne, hvorfor man indespærrer dem i Klostrene. Der er arresteret over 100 Officerer og over 400 Præster. I royalistiske Kredse omgaas man med den Plan at flytte Hovedkvarteret til Rio de Janeiro, Brasiliens Hovedstad.

•

Marokko. Casablanca, 16. August. Sheriffen Morani har i Gaar i Moskeen oplæst et Brev om Mulai Hafids Tronfratagelse og Mulai Jussufs Proklamation. I Brevet hedder det, at Mulai Hafid er syg og meget træt og derfor har nedlagt Regeringen. De indfødte har modtaget Tronskiftet med Ligegyldighed.

Tanger, 16. August. I Gaar Eftermiddag er der i Anledning af Proklamationen af Mulai Jussuf til Sultan bleven afgivet Salut paa 100 Skud.

Panik paa et fransk Krigsskib. Om Bord paa det franske Panserskib „Verite", der ligger ved Toulon, udbrød der Tirsdag den 13. Aug. Panik. Man havde tændt Ild under en Kedel, og derved udviklede der sig en Røg, som ogsaa trak ind gennem Krudtkamret. Matroserne, som bemærkede dette, fik en Skræk, og 250 af dem sprang over Bord. De øvrige satte Apparatet til at fylde Krudtkamret med Vand i Virksomhed, saa en stor Del af Ammunitionen blev vaad. De, der var sprunget i Vandet, svømmede i Land. Paa et Par Krigsskibe, som laa i Nærheden, opstod der ligeledes stor Uro.

•

General Botha. I 1899 kæmpende paa Liv og Død mod Englænderne, i 1912 udnævnt til Æresgeneral i den engelske Hær — saaledes har Louis Bothas Løbebane været.

Ingen Boer har voldt den engelske Hær større Bryderier og ingen har mere loyalt, siden Fredsslutningen arbejdet for at befæste et godt Forhold mellem Sejrherrerne og de besejrede end den nuværende Premierminister i Syd-Afrika.

Som en Tak for det sidste og som Anerkendelse af hans militære Dygtighed har den engelske Regering nu udnævnt den fordums Bonde til engelsk General.

Den engelske Nation forstaar som faa andre at vise Ædelmodighed mod overvundne og forvandle Fjender til Venner.

En Progressivs Svar.

Kapt. Wm. J. Broatch, tidligere Borgmester i Omaha og nomineret til republikansk Præsident-Elektor, der var bleven opfordret til at resignere som som saadan, fordi han er en af de 6, der havde forpligtet sig til at stemme for Roosevelt, har givet følgende Svar:

„Jeg bevidner herved Modtagelsen af Deres Henvendelse af 27. Aug., der indeholder Kopi af Resolutioner, som den saakaldte republikanske Centralkomite har fattet, og i hvilke jeg indbydes til og anmodes om at resignere som Kandidat for Præsident-Elektor „at large" paa den republikanske Valgliste. Jeg maa med Agtelse og bestemt nægte at imødekomme „Indbydelsen og Anmodningen".

Man siger, at hvad der er værd at bede om, og det er indlysende, at Deres Komite handlede ud fra dette Princip, da intet andet kan undskylde en saa ynkelig Minoritets Henvendelse til Forlangende af en saa stor Majoritet af Statens Vælgere.

Den republikanske Nationalkomites Metoder og Konventionen i Chicago er for velkendte til at de behøver at drøftes her.

Større Bedrag er aldrig bleven udøvet med et Parti eller et Folk. Mr. Taft er den, der nyder Fordelen af Bedrageriet, og det er et velkendt Lovprincip, at Bedrag bryder alle Kontrakter. Jeg er ikke under hverken moralske eller andre Forpligtelser til at tilgive en Forbrydelse, og jeg vil ikke gøre det. Jeg anerkender ikke Deres Komite som den republikanske Komite i Nebraska. Jeg anerkender ikke Mr. Taft som det republikanske Partis legale „Nominee" og vil ikke stemme for ham. Naar saadanne politiske „crooks" som Penrose, Barnes og andre gives Anledning til at spille deres Kort ud, saa er det Tid for en Polititogt, og Folket foretager nu denne Togt".